

Federația Română de Șah

Fondată în 1925

COMISIA DE ETICĂ ȘI DISCIPLINĂ **A FEDERAȚIEI ROMÂNE DE ȘAH**

Comisia de Etică și Disciplină a Federației Române de Șah (în continuare denumită „**COMISIA**”), aflată în următoarea componență:

Președinte: Av. BOGDAN IONESCU

Membri: PANAINTE DANIEL

IOSIF MIHAI

ANTON TEODOR

a pronunțat astăzi, 20 ianuarie 2025, următoarea:

DECIZIE

În cazul **AVRAM MĂDĂLINA vs. GILEA LUCIAN și MIHAILIUC FLAVIUS IULIAN**.

I. INTRODUCERE

La data de 03 noiembrie 2024, doamna **AVRAM MĂDĂLINA** (în calitate de părinte/reprezentant legal al sportivei minore lipsite de capacitate de exercițiu, **AVRAM-CORBU IOANA** - FIDE ID 42208238) a formulat o sesizarea/plângerea adresată prezentei **COMISII**.

Înainte de detalierea aspectelor de fond ale acestei sesizări/plângeri, **COMISIA** ține a remarca că doamna **AVRAM MĂDĂLINA** (în continuare „reclamanta”) a indicat și a solicitat expres (printr-o completare la sesizarea/plângerea din 03.11.2024) că **NU este de acord cu prelucrarea datelor sale (și ale fiicei sale) cu caracter personal, opunându-se *inter alia* inclusiv la publicarea pe site-ul F.R. Șah a sesizării formulate și a deciziei care se va emite.**

COMISIA a transmis reclamantei via e-mail un răspuns amplu, în cuprinsul căruia i-a explicat (reprodus mai departe în esență) dispozițiile art. 3 din Statutul F.R. Șah, dispozițiile art. 6 lit. e) din Regulamentul (UE) nr. 679/2016 (cunoscut sub acronimul GDPR), competențele și atribuțiile acestei **COMISII**, inclusiv realizându-se o paralelă cu Comisia de Etică & Disciplină a FIDE/Comisia Fair-Play, care la rândul-i publică pe site-ul propriu (de audiență generală) hotărârile pronunțate, fără vreo secretizare/anonimizare.

Astfel, i s-a pus în vedere reclamantei dacă în aceste condiții (în care **COMISIA** va face inevitabil referire la datele sale personale/fiicei sale, la materialele existente la dosarul cauzei și va publica spre vizualizare generală, fără nicio secretizare/anonimizare, decizia pe care o va emite) **își menține sau nu sesizarea formulată.**

Prin e-mailul transmis **COMISIEI** la data de 21 ianuarie 2025, reclamanta a indicat (cităm): „***Va multumesc pentru răspuns și totodată vă comunic că îmi mențin sesizarea.***”

De asemenea, observându-se că prezenta sesizare/plângere vizează nemijlocit (și) persoana domnului **MIHAILIUC FLAVIUS IULIAN**, membru al acestei **COMISII**, în virtutea principiului de legislație universală *nemo iudex in causa sua* (nimeni nu poate să fie judecător în propria cauză/în propriul proces), **domnia sa va fi înlăturat din componența COMISIEI, urmând a avea în cauza pendinte strict calitatea de pârât/intimat.**

Continuând, învedereăm că reclamanta prin plângerea formulată la data de 03 noiembrie 2024 (și ulterior completată) **a sesizat, în esență, incidentul petrecut la aceeași dată de 03 noiembrie 2024, în cadrul FESTIVALULUI DE ȘAH SATORI ART SLOBOZIA (1-3 noiembrie 2024), cu ocazia partidei desfășurate în runda nr. 6, între sportivul ILIE RĂZVAN MIHAI (cu piesele albe) și sportiva AVRAM-CORBU IOANA (cu piesele negre). Reclamanta (mama sportivei AVRAM-CORBU IOANA) s-a arătat aici intrigantă de maniera în care arbitrii competiției au gestionat și au soluționat solicitarea fiicei sale de a da partidă pierdută adversarului său, pe motiv că ar fi purtat la mână, în timpul partidei, un pretins smartwatch.**

COMISIA, pentru a-și verifica competența, cadrul procesual și limitele investiției a solicitat lămuriri suplimentare reclamantei, *inter alia* să indice în mod ferm și inechivoc **cine este pârâtul/pârâții în cadrul plângerii și ce încălcare a Codului de Etică (care literă sau litere de la art. 2 reproșează pârâtului/pârâților).** Reclamanta a răspuns că plângerea este formulată **împotriva arbitrilor GILEA LUCIAN și respectiv MIHAILIUC FLAVIUS IULIAN, pe care îi acuză de încălcare art. 2 lit. a), b), c), e), f), h) și i) din Codul de Etică al Federației Române de Șah.**

Cu titlu prealabil, **COMISIA** constata că reclamanta a sesizat (în paralel) și **COLEGIUL CENTRAL DE ARBITRI AL F.R. ȘAH**, plângându-se (tot) de conduita arbitrilor **GILEA LUCIAN** și **MIHAILIUC FLAVIUS IULIAN**, mai exact vizavi de cum aceștia au gestionat și soluționat **incidentul din runda nr. 6 a FESTIVALULUI DE ȘAH SATORI ART SLOBOZIA (1-3 noiembrie 2024)**.

Prezenta **COMISIE** a solicitat *ex officio* informații **COLEGIULUI CENTRAL DE ARBITRI** vizavi de stadiul soluționării pricinii, sens în care ni s-a adusa la cunoștință, în esență, că cazul reclamat a fost pe ordinea de zi a ședinței online din 29 noiembrie 2024 a Colegiului Central de Arbitri. În urma analizei aici realizate, opinia comună a fost că reclamația nu putea avea o finalitate competițională, întrucât Colegiul Central de Arbitri nu este îndrituit să invalideze hotărarea Comisiei de Apel a unui turneu sau a Arbitrului șef al concursului, în cazul în care Comisia de Apel a turneului nu a fost înființată (așa cum s-a întâmplat la turneul aici în discuție).

În fine, date fiind informațiile contradictorii privind dispozitivul electronic incriminat în reclamație, precum și din cauza echivocului anunțului făcut la ședința tehnică a turneului de către arbitrul-șef (din care putea rezultă ca sunt admise orice alte device-uri decât cele menționate *expressis verbis*), Colegiul a considerat că nu se poate pronunța asupra speței din punct de vedere strict tehnic.

De remarcat și aspectul că urmare a ședinței din 29 noiembrie 2024, Colegiul Central de Arbitri a întocmit un comunicat public, regăsit la următorul link: <https://frsah.ro/2025/01/07/comunicat-ccar-1-2025/>

În fine, **COMISIA** mai constată că în motivarea și argumentarea plângerii formulate, reclamanta invocă (cumva tangențial) inclusiv aspecte de trișare (cheating) din partea sportivului **ILIE RĂZVAN MIHAI**, dar fără a formula o plângere expresă în acest sens. Reamintim că atunci când i-a fost solicitat să indice cine sunt pârâții din plângerea formulată, reclamanta s-a limitat strict la arbitrii **GILEA LUCIAN** și **MIHAILIUC FLAVIUS IULIAN**. Pe de altă parte, prezenta **COMISIE**, deși ar avrea îndrituirea să se sesizeze chiar *ex officio* în cazuri de trișare la jocul de șah, în circumstanțele concrete aici în discuție nu găsește nicio rațiune etico-disciplinară să o facă.

În același cadru, reclamanta se arată nemulțumită și de anumite elemente ce țin de organizarea competiției șahiste, dar fără a formula împotriva organizatorului turneului aici în discuție o plângere expresă în acest sens.

Nu în ultimul rând, prezenta **COMISIE** va reține că **nu este de competența sa (așa cum pe larg va fi explicat și argumentat în considerentele prezentei decizii) să cerceteze aspecte de pur arbitraj și/sau soluții/decizii tehnico-șahiste luate de către arbitrii în timpul**

derulării unei competiții de șah, darămite să mai și sancționeze arbitrii pentru exact astfel de fapte.

Aceste fapte (imediat mai sus amintite) intra în competența de cercetare (și eventual sancționare) a Colegiul Central de Arbitri a F.R. Șah, care de altfel i-a cercetat pe arbitrii **GILEA LUCIAN și MIHAILIUC FLAVIUS IULIAN**, dar fără a-i găsi vinovați cu ceva pentru a le putea legalmente aplica apoi vreo sancțiune.

De asemenea, în privința organizatorului **FESTIVALULUI DE ȘAH SATORI ART SLOBOZIA**, competența ar reveni Comisiei Organizatorilor de Competiții, astfel cum este statuat în Codul (propriu) de Conduită al Organizatorului de competiții.

Așadar, cu explicațiile și excepțiile regăsite supra, **COMISIA** se declară competentă *ratione materiae, ratione personae, ratione loci și ratione temporis* a emite o decizie în cazul de față.

II. CONSIDERENTE

[1] Analizând toate piesele dosarului, **cu satisfacție confortabilă și în baza inerentei marje de apreciere de care prezenta COMISIE dispune în aprecierea probelor și stabilirea faptelor**, vom reține mai departe următoarele.

[2] Astfel, pe firul jurisprudenței sale, **COMISIA** reamintește că este esențial a se înțelege că indiferent cât de grosieră ar fi o decizie a arbitrilor în cursul derulării unei partide de șah, aceasta nu poate însemna că, în sine și automat, respectiva decizie conduce direct sau indirect (și) la violarea Codului de Etică șahist. Într-adevăr, s-ar putea imagina situații în care o decizie a unui arbitru care încalcă flagrant Legile Șahului (*Laws of Chess*) să constituie în același timp și o încălcare flagrantă a Codului de Etică șahist – cum ar fi, de pildă, situația în care arbitrul a acceptat foloase necuvenite pentru sine sau pentru alții pentru a influența rezultatul unei partide de șah, acționând apoi în consecință.

Pentru deplină claritate și înlăturarea celui mai infimizezimal dubiu, nimic din exemplul evocat anterior NU se regăsește petrecut și/sau probat în prezenta speță.

[3] **COMISIA** apreciază că maniera în care arbitrii aici pârâți/intimați au gestionat și soluționat incidentul sesizat de către reclamantă întră exclusiv sub incidența Legilor Șahului (*Laws of Chess*) a regulamentului anti-cheating și/sau a regulamentului de organizare și funcționare a serviciului de arbitraj, **fiind în esența ei o tehnicalitate**, fără vreo tangență cu Codul de Etică. Etica, ca una dintre principalele ramuri ale filosofiei, se ocupă esențialmente cu cercetarea problemelor de ordin moral, ci **nu** cum gestionează bunăoară un arbitru regula

(formală) a *pièce touchée*, a mutării imposibile/ilegale, a aprecierii dacă un anumit device este sau nu electronic, dacă este sau nu apt să fie utilizat ca instrument de trișare la jocul de șah ori a soluției arbitrului de a da sau a nu da partidă pierdută în urma unui anume incident tehnico-șahist.

Cu alte cuvinte, suntem aici în prezența unei chestiuni pur tehnice, o chestiune de procedură, de formalism, care nu poate intra per se și de plano sub incidența problematicilor etice/morale, guvernate de către Codul de Etică al F.R. Șah.

[4] Pe de altă parte, este adevărat că în plângerea formulată reclamantă insinuează (mai mult sau mai puțin fățiș) **că maniera în care arbitrii au gestionat și soluționat nefavorabil solicitarea fiicei sale ar fi animată de rea-credință, de intenția de a o intimida pe fetiță, a o vexa, chiar sabota, corelativ de a-l favoriza pe sportivul ILIE RĂZVAN MIHAI.**

[5] Este cazul și locul ca prezenta **COMISIE** să reamintească aici unele aspecte cheie privitoare la sarcina probei și la standardul de probă în cadrul acestor proceduri etico-disciplinar sportive. Astfel, în motivarea combinată a cazurilor **nr. 8/2015** și **nr. 2/2016**, Comisia de Etică a FIDE a avut ocazia să trateze aceste chestiuni și să se pronunțe astfel: «În disputele de drept sportiv, așa cum este stabilit acum de către Tribunalul de Arbitraj Sportiv („TAS”), **un al treilea standard de probă este utilizat, anume „satisfacția confortabilă”, care se spune că se încadrează între standardele de probă penale și cele civile.** Standardul de convingere în cauzele penale este că o persoană acuzată ar trebui să fie achitată, cu excepția dacă judecătorul faptelor este satisfăcut „dincolo de orice îndoială rezonabilă” de vinovăția persoanei. În cauzele civile, un asemenea grad de certitudine nu este pretins și o simplă preponderență a dovezilor (balanța probabilităților) de fiecare parte poate să fie suficientă să încline balanța. (...).

[6] Insistăm aici, mai evocând că în cazul de pe rolul Tribunalului de Arbitraj Sportiv purtând referința **2016/A/4871 Vladimir Sakotic v. FIDE World Chess Federation (FIDE)**, prin decizia din 02 august 2017 s-a statuat *inter alia*: Este larg acceptat la nivelul Tribunalului de Arbitraj Sportiv că atunci când se ocupă de cazuri disciplinare, Completul trebuie să aplice standardul „satisfacției confortabile” (TAS 2012/A/2699 la paragraful 89). Acest standard se încadrează între „dincolo de orice îndoială rezonabilă” și „balanța probabilităților” pe spectrul standardului de probă (...).

Și mai recent, în cazul **TAS 2021/A/7840**, din hotărârea arbitrală pronunțată la data de 9 iunie 2022, ne-a atras atenția următorul pasaj: „Standardul probei satisfacției confortabile este mai mare decât o simplă balanță a probabilităților, dar mai puțin decât dovada dincolo de orice îndoială rezonabilă. **Cu cât mai gravă este acuzația, cu atât probele în susținere trebuie să fie mai convingătoare pentru ca acuzația să fie găsită ca**

dovedită. Cu toate acestea, contrar a ceea ce se afirmă adesea, standardul în sine nu se schimbă; este calitatea/forța/puterea/importanța (*cogency* - în formularea originală) cerută a probei care se schimbă pe baza aspectului că cu atât mai grave acuzațiile (a) cu atât mai puțin probabil ca presupusul fapt sau eveniment să fi avut loc și (b) cu atât consecințele sunt mai grave. Standardul probei rămâne la satisfacția confortabilă a Comisiei, ținând cont de gravitatea acuzațiilor.”

[7] Aplicând toate aceste standarde, reguli și principii în concretețea prezentei spețe, **COMISIA** conchide că reclamanta nu au reușit să convingă prezenta **COMISIE** (porivit standardului de probă al satisfacției confortabile) de săvârșirea de către pârâții **GILEA LUCIAN** și **MIHAILIUC FLAVIUS IULIAN** a faptelor ce le-au fost imputate și implicit nici asupra vinovăției lor.

[8] Cu alte cuvinte, **reclamanta nu a adus nicio dovadă directă (realmente nu a adus niciun fel de dovadă) care să susțină cu satisfacție confortabilă întrunirea condițiilor de tipicitate (atât pe latura obiectivă cât și pe latura subiectivă) a cazurilor/faptelor pe care și-a întemeiat acuzațiile [anume ale art. 2 lit. a), b), c), e), f), h) și i) din Codul de Etică al Federației Române de Șah]. Nu în ultimul rând, remarcăm că ambii pârâți au negat în totalitate, cu vehemență și argumentat logico-juridic acuzațiile ce le-au fost aduse.**

În virtutea tuturor celor mai sus expuse, în **UNANIMITATE** prezenta **COMISIE** hotărăște:

III.DISPOZITIVUL

■ **Respinge în tot** plângerea formulate de către reclamanta **AVRAM MĂDĂLINA**.

■ Prezenta decizie poate să fie atacată cu apel în termen de 15 zile, la Comisia federală de apel.

PREȘEDINTELE COMISIEI
AV. BOGDAN IONESCU

